

ство за помирение ся отблжна отъ великийтъ везирь. На конецъ, на 27 Январия 1769, конскитъ опашки бѣхж покачени на сарайягъ, и священната знамя ся развяваше на 20 Марта. Отеческийтъ фанатизмъ и този на вѣрата, разпалени чрѣзь Русската обида въ Балта, яростно вряше въ простонародието при образътъ на пророческийтъ зеленъ прѣпорець.

XXIX.

Въ врѣмето на това общо Туреко вжстание противъ Русцитъ въ полза на Полскитъ Конфедерации, Крѣмскыйтъ Ханъ, Кримъ Герай, отиваше въ Балта съ сто хиляди Тартари, и, като ся вжзкачаше мѣжду брѣговетъ на Днѣпра, пжлняше новата Сърбия. Рускитъ кжмъ пладня провинции ставахж на огнь подъ тѣхнитъ стѣпки.

Единъ мѣсець послѣ завржщанието си отъ тая експедици, Кримъ-Герай умрѣ отровенъ отъ грѣческыйтъ лѣкаръ Сируполо, агентъ на Влашкийтъ князь. Когито ся догади за приближенieto на смжртныйтъ си часъ, той заповѣда на своята музика да свири, и тѣй издѣхна подъ наслаждението на една погребителна мелодия. Великийтъ везиръ получи новината за неговата смжртъ въ Селиврия. Синъ му, Девлетъ-Герай, го наслѣди като Карѣмски Ханъ. Една съвѣрна зима, подобна на тая що скокали Наполеоновата войска въ завржщанието си отъ Москва, прѣсѣче чрѣзь свонтъ ледове и сиѣгове, движението мѣжду Русци и Тартари; но провинциитъ на нова Сърбия не бѣхж вѣки освѣнь едно голо пространство безъ жители; четридесетъ хиляди жени, връзъ добитаци и роби, слѣдвахж Тартарскитъ ордин, като си влизахж въ тѣхнитъ пусти и бесплодни мѣста. Най младитъ и най хубавелкитъ ся испрацахж въ даръ на голѣмцитъ въ Цариградъ, като жертви за изкупванието на огньтъ и на обирътъ въ Балта.

Великийтъ везиръ, Мохамедъ-Еминъ, който чакаше своитъ помощници въ Бенедеръ, за да минжтъ Днѣстра и да ся срѣщнжтъ съ него, бѣше имъ пригот-